

Zarzuty i główne argumenty

1. W ramach niniejszego odwołania Louis Vuitton Malletier (zwany dalej „Louisem Vuittonem” lub „wnoszącym odwołanie”) wnosi do Trybunału o uchylenie wyroku Sądu Unii Europejskiej (druga izba) wydanego w dniu 21 kwietnia 2015 r. w sprawie T-360/12 („zaskarżonego wyroku”), na mocy którego Sąd oddalił skargę Louisa Vuittona na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 16 maja 2012 r. w sprawie R 1854/2011-1, na mocy której rejestracja (graficznego) wspólnotowego znaku towarowego nr 658751 została unieważniona w całości ze względu na brak charakteru odróżniającego.
2. Niniejsze odwołanie ma na celu wykazanie, iż uznając, że do spornego znaku towarowego znajduje zastosowanie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009 ⁽¹⁾, Sąd naruszył prawo.
3. Utrzymując w mocy decyzję izby odwoławczej unieważniającą rejestrację spornego znaku towarowego ze względu na brak samoistnego charakteru odróżniającego, Sąd naruszył zasady związane z ciężarem dowodu w postępowaniu w sprawie o unieważnienie.
4. Wnoszący odwołanie twierdzi w szczególności, że zasada domniemania ważności zarejestrowanego wspólnotowego znaku towarowego oraz rozkład ciężaru dowodu w postępowaniu w sprawie o unieważnienie wymagały by Sąd stwierdził nieważność przywołanej decyzji, ponieważ Nanu-Nana nie wywiązała się ze spoczywającego na niej ciężaru dowodu, jako że nie zdołała wykazać, jakie były normy i zwyczaje panujące na relewantnym rynku w momencie zgłoszenia spornego znaku towarowego i że w związku z tym zgłoszony znak nie odróżniał się od nich w znaczącym stopniu.
5. W świetle powyższego wnoszący odwołanie wnosi do Trybunału Sprawiedliwości o uchylenie zaskarżonego wyroku i obciążenie zarówno OHIM jak i Nanu-Nana kosztami poniesionymi przez wnoszącego odwołanie w ramach owych postępowań.

⁽¹⁾ Council Regulation (EC) No 207/2009 of 26 February 2009 on the Community trade mark OJ L 78, p. 1

**Odwołanie od wyroku Sądu (druga izba) wydanego w dniu 3 czerwca 2015 r. w sprawie T-544/12
Pensa Pharma, SA/Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory),
Ferring BV, Farmaceutisk Laboratorium Ferring A/S, wniesione w dniu 12 sierpnia 2015 r. przez
Pensa Pharma, SA**

(Sprawa C-442/15 P)

(2015/C 414/18)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Pensa Pharma, SA (przedstawiciele: adwokaci R. Kunze i G. Würtenberger)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Ferring BV, Farmaceutisk Laboratorium Ferring A/S

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie wyroku Sądu wydanego w dniu 3 czerwca 2015 r. w sprawach połączonych T-54412 i T-546/12;
- uwzględnienie skargi o stwierdzenie nieważności wniesionej przez Pensa Pharma SA na decyzje izby odwoławczej w sprawach R-1883/2011-5 oraz R-1884/2011-S;

— obciążenie OHIM oraz pozostałych uczestników postępowania kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

1. Wnoszący odwołanie twierdzi, że Sąd poważnie naruszył prawo oddalając twierdzenie wnoszącego odwołanie dotyczące dopuszczalności argumentów prezentowanych na rozprawie przed Sądem jako że nie były one nowe a stanowiły jedynie rozwinięcie argumentów prawnych przedstawionych wcześniej przed izbą odwoławczą oraz przed Sądem.
2. Ponadto Sąd nie wziął pod uwagę faktu, iż izba odwoławcza nie przedstawiła uzasadnienia swojej decyzji o podtrzymaniu decyzji Wydziału Unieważnień, która to decyzja uwzględniła żądanie unieważnienia podniesione przez drugą stronę postępowania w połączonych postępowaniach dotyczących początkowo czterech środków zaskarżenia oraz obciążenia wnoszącego odwołanie kosztami wszystkich czterech postępowań przed wszczętych przed OHIM, mimo iż dwie połączone decyzje były oparte jedynie na prawach powołanych lub należących do jednego z dwóch zgłaszających.
3. Ponadto zaskarżony wyrok Sądu został również oparty na przeinaczeniu faktów i dowodów oraz na błędnej interpretacji oraz nadużyciu uprawnień przez Sąd, ponieważ Sąd nie zastosował w odpowiedni sposób ustalonych faktów oraz prawa w ramach drugiego zarzutu dotyczącego m.in. naruszenia art. 8 rozporządzenia nr 207/2009 ⁽¹⁾. Gdyby Sąd zastosował podstawowe zasady prawa, włącznie z prawem do rzetelnego procesu oraz prawem do uzasadnienia decyzji, musiałby uwzględnić wniesioną do niego skargę, tym bardziej że Sąd utrzymał w mocy decyzje izby odwoławczej w pełnej świadomości faktu, iż podstawa decyzji, mianowicie istnienie krajowych znaków towarowych, francuskiego oraz dla państw Beneluksu, w momencie wydania zaskarżonego wyroku przez Sąd, nie była ani udowodniona przez drugą stronę postępowania, ani nawet powołana. W związku z tym Sąd naruszył art. 8 ust. 1 rozporządzenia nr 207/2009 oraz art. 53 ust. 1 tego rozporządzenia, ponieważ zastosował błędne kryteria prawne, uznając że należało unieważnić rejestracje znaków wnoszącego odwołanie ze względu na wcześniejsze rejestracje znaku francuskiego i znaku dla państw Beneluksu.
4. Naruszenia prawa mają zarówno charakter proceduralny jak i materialnoprawny. W konsekwencji wnoszący odwołanie w pierwszej kolejności zilustruje fakt, iż Sąd naruszył prawo nie uwzględniając argumentów przedstawionych na rozprawie, a w drugiej kolejności przedstawi powody, dla których Sąd powinien był dojść do wniosku, że drugi z podniesionych przed nim zarzutów skargi był zasadny w związku z naruszeniem ustalonych zasad poszanowania prawa oraz w świetle przedstawionego stanu faktycznego.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego, Dz.U. L 78, s. 1.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy)
w dniu 11 września 2015 r. – Aeroporto Valerio Catullo di Verona Villafranca SpA/Società per
l'aeroporto civile di Bergamo-Orio al Serio SpA (SACBO SpA)**

(Sprawa C-485/15)

(2015/C 414/19)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Aeroporto Valerio Catullo di Verona Villafranca SpA